

Večernik

Leto III. (X.), šte. 212

Maribor, sreda 18. septembra 1929

»JUTRA«

Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409.

Velja mesečno, prejetan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglaš po tarifu.

Oglaš sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Notranjepolitične prilike na Poljskem

so že dolgo časa silno zaostrene. Vlada dejansko nima večine za seboj, vendar pa se je maršal Pilsudski vzdržal na površju z nasiljem proti opoziciji, ki je v večini. Tekom zadnjega časa je vlada v občutju svoje slabosti skušala priti do premirja z opozicijo in Pilsudski je predlagal, da bi se naj vršila konferenca predsednikov parlamentarnih klubov z zastopniki vlade. Konferenca bi se imela vršiti že 16. tm., vendar do nje ni prišlo, ker so se zanjo izjavile samo vladne stranke ter nekaj manjših frakcij, med njimi tudi nemška. Sejmska večina pa je zavzela odklonilno stališče.

To je naravno izzvalo novo krizo in v javnosti se že napoveduje odstop vlade Switalskega. Predsedstvo vlade bi imel prevzeti dozdajni finančni minister polkovnik Matuševski, portfelj zunanega ministra mesto Zalenskega sedanjil višji vojni inšpektor general Sozonkowskij. Tudi se govori, da bi maršal Pilsudski odstopil kot vojni minister in bi ostal samo še inšpektor vojske.

Vse to so za enkrat seveda le še ugibanja. Dejstvo pa je, da se je v vseh poljskih političnih skupinah začelo živahno življenje, zlasti v krogih protivladne večine. Levičarske stranke razpravljajo o skupni taktiki v bodočem zasedanju parlamenta, ki ga hoče vlada sklicati za proračunsko razpravo. Levičarji, zlasti socialisti, vidijo v tej nameri vlade njeno slabost, ker mora popuščati parlamentarnemu, kateremu je zlasti Pilsudski v doprejšnji kampanji napovedal najodločnejšo vojno. Vladni tisk izjavlja, da meri vladna inicijativa na razčiščenje o usodi današnjega sejma, na drugi strani pa na proučenje možnosti spremembe ustave, torej korak naprej k ozdravljenju državnega organizma. Ako bi se — tako pravi vladni tisk — parlament pokazal nesposobnim za proračunsko delo in revizijo ustave, ne bo vladi preostalo drugo, nego da uvede novo ustavo izvenparlamentarnim potom.

Iz pisanja vladnega tiska se zdi, da se čuti poljska vlada močno in da je odločena izvesti svojo namero glede reforme ustave, s katero bi zmanjšala kompetence sejma. Situacija je torej danes ta: Pilsudskijeva skupina dela, na spremembi kompetenc in pravic sejma, želi to spremembo izvesti potom sporazuma s strankami, če pa bi to ne šlo, potem oktvoja; opozicija pa pravi, da hoče korake prenesti tudi na parlament in zato išče s sejmom kontakt. Obe skupini, vladna in opozicijska, pa se medsebojno obtožujeta želje po — diktaturi. Opozicija je dozdaj operirala z argumentom, da vlada odklanja možnost sodelovanja s sejmom. Vlada je sedaj s sklicanjem konference načelnikov klubov z vlado izbila opoziciji ta argument iz rok. Opozicija bi izgubila bitko politično in moralno, ako bi ne bila izrabila vladne inicijative v prilog na strankarskega, ampak parlamentarnega principa.

Opozicija bo stalno pridobivala na šansah, čimbolj bo njena politika temeljila

Pred izbruhom državljanske vojne v Avstriji?

IZJAVE VODITELJÁ HEIMWEHRA. — ALARMANTNE VESTI LONDON-SKEGA LISTA.

DUNAJ, 18. septembra. Dne 15. in 16. so imeli Heimwehrovci velik pohod v Weißhofenu. Eden izmed voditeljev Heimwehra Rath je ob tej priliki v svojem govoru izjavil: »Vemo, da se bliža Heimwehr svojemu cilju. Dne 29. t. m., na dan arhangelja Mihajela, bo imel Heimwehr na štirih krajih Dunaja svoje velike skupščine. Takrat mora postati končna odločitev.«

LONDON, 18. septembra. »Daily Telegraph« objavlja alarmantne vesti o skorajšnjem izbruhu revolucije v Avstriji. Dunajski poročevalec lista, ki je del časa študiral položaj v Avstriji, prihaja na podlagi raznih znamenj in dogodkov zadnjih dni do sklepa, da je položaj v Avstriji nevzdržen in da je treba računati z izbruhom državljanske vojne. Stalno ščuvanje med Heimwehrom in Schutzbundom, pisa-

nje listov, napovedi pohodov in najnovejša napoved premestitve parlamenta z Dunaja v drugo, manj eksponirano mesto, se zde poročevalcu »Daily Telegrafa« zadostni znaki, da se vrše na obeh straneh za kulisami mrzlične priprave in da morda že v nekaj dneh izbruhne neizogibna državljanska vojna.

List opozarja angleško vlado na vsa ta znamenja in pravi, da se ne sme noben poznavalec razmer čuditi, če bo v Avstriji v kratkem prišlo do presenečenja. Opozarja zlasti tudi na izjave nacionalističnih voditeljev v Nemčiji, ki brez ovinkov priznavajo, da bodo priskočili na pomoč avstrijskemu Heimwehru. To bi po mnenju angleškega lista nujno vodilo do težkih političnih zapletljajev v celi Srednji Evropi.

Kralj u Topoli

SARAJEVO, 18. sept. Nj. Veličanstvo kralj je iz kopališča Jlidže z avtomobilom odpotoval in bo preživel nekaj dni v Topoli, odkoder se povrne v Beograd.

Pred novimi pogajanjimi o pirotskih konvencijah

SOFIJA, 18. sept. Min. predsednik Ljapčev je izjavil včeraj novinarjem, da je zaprosil jugoslovenskega poslanika Nešiča, naj pride k njemu v svrhu razgovora o modalitetah za pogajanja o izvedbi pirotskih konvencij.

Ministrski predsednik zopet u Beogradu

BEOGRAD, 18. sept. Min. predsednik general Živkovič je davi s svojega inšpekcijskega potovanja po Bosni zopet prispel v Beograd.

MEDNARODNI KONGRES CERKVA.

BEOGRAD, 18. sept. Včeraj je odpotovala delegacija, obstoječa iz pravoslavne škofa dr. Jrneja Gjorgjeviča, bivšega ministra za vere dr. Janjiča in duhovnika Lukoviča v Avignon, kjer bo prisostvovala kongresu cerkvá. Namen kongresa je, pospeševati svetovni mir.

ZELEZNIŠKA NESREČA NA HRVATSKEM.

ZAGREB, 18. septembra. Nocoj krog 3. ure zjutraj je tovorni vlak v postaji Suhopolje zavozil preko signala in zadel ob premikalno lokomotivo. Sedem vagonov je pri tem iztirilo in strmoglavilo čez železniški nasip. Vodja lokomotive, kurjač in trije zavirači so lahko ranjeni, vlakovodja pa je

dobil težke poškodbe in so ga morali prepeljati v bolnico v Virovitici. Iz Zagreba je odšla takoj preiskovalna komisija, da ugotovi vzrok nesreče in obseg škode. Promet je bil ob 9. uri zopet normalen.

ALJEHIN—BOGOLJUBOV.

WIESBADEN, 18. sept. Včerajšnja sedma partija je končala z Aljehinovo zmago. Stanje: Aljehin 3, Bogoljubov 2, remis 2.

V ZAPORU UBIL SOKRIVCA.

OLOMUC, 18. septembra. V tukajšnjih zaporih okrožnega sodišča sta bila pod sumom špijonaže zaprta Avstrijca Jožef Böhm in Franc Rudolf. Te dni sta se med sprehodom na dvorišču sprla in Rudolf je udaril Böhma s tako silo z roko po glavi, da je Böhm nezavesten obležal in kmalu umrl. Imel je prebito lobanjo, kar je povzročilo krvavenje v možganih. Rudolf je pri zaslišanju izjavil, da ga je udaril, ker ga je Böhm psoval.

JAN KUBELIK V JUŽNI AFRIKI.

PRAGA, 18. sept. Iz Kapstadta poročajo, da je violinist virtuoz Jan Kubelik pravkar končal turnejo po južni Afriki, ki je obsegala 30 koncertov. Povsod je žel velikanske uspehe. Uprave mest so mu povsod priredile svečanosti, obisk koncertov je bil rekorden. Listi slave njegovo umetnost. Kubelik je povabljen na novo turnejo po južni Afriki.

Pri javni borzi dela u Mariboru

je v času od 1. jan. do 30. jun. t. l. iskalo dela 3067 moških, 1537 ženskih, skupaj 2412 prostih mest; posredovanj je bilo izvršenih za 928 moških in 971 žensk, skupno 1899; v evidenci je ostalo s 30. jun. 1929 650 moških in 158 ženskih, skupno 808 brezposelnih; podpor je bilo izplačanih 366 rednih, 51 izrednih, 21 pohnih, skupno 76.453 Din.

na principu, da hoče žrtvovati strankarstvo na oltar parlamentarizma. Tako bo vedno bolj prisilila vlado in Pilsudskega, da iščeta možnosti sodelovanja s sejmom, in sicer ne samo v vprašanju proračuna.

Na ta način bo opozicija strla samovoljo vlade in dokazala Pilsudskemu, da ne more vladati brez parlamenta, najmanj pa proti niemu.

Stanje današnjega trga.

kaže velik dotok poljskih in vrtnih pridelkov, zlasti sadja. Zabeležbe vredno je, da se je krompir v prodaji na debelo dobil že po 5 Din merica, če tudi se je na tehtnico prodajal po 1 Din do 1.50 Din kg. kar je neprimerno, ker vsebuje tu običajna merica preko 7 kg krompirja. Jabolka so se držala po ceni 2 do 4 Din kg po kakovosti in vrsti. Hruške istotako po ceni 2 do 6 Din ali pa 4—6 komadov za 1 Din. Najdražje so bile breskve, ki so se prodajale po 1 Din komad! Sadja je dospelo vsega 13 vozov. Kupčija je bila jako živahna. Izredno mnogo je bilo domačega namiznega grozdja, ki je nevarna konkurenca dragemu dalmatincu. Prodajalo se je od 5—7 kg. Od gozdnih sadežev so briljirale domače gobe za vlaganje. Dalje brusnice po Din 8—10 liter, dočim so maline in kopinje zginile s trga.

Na perutninarskem trgu je bilo tudi živahno, kakor vselej. Prispelo je 231 komadov raznovrstne perutnine. Cene so bile sledeče: Piščanci komad od Din 15 do 25, kokoši od Din 30 do 45, race po Din 25—30, gosi od Din 35 do 60, mladi purani Din 35 do 50, kar je za sedanj čas zelo pretirano.

Na Vodnikovem trgu pa je bilo opaziti, da je dospelo mnogo manj vozov, kakor sicer ob sredah. Vsega so pripeljali davi le 6 vozov krompirja, čebule in zelja. To pot smo ugotovili, da je bilo več povpraševanja kakor blaga.

Na Trgu svobode so uspešno prodajali seno, otavo in slamo. Vseh vozov je dospelo po sklepu našega poročila 18, a prodanih je bilo 16. Cene za seno so se gibale med Din 75—90, za otavo nekoliko več, za slamo pa Din 45—60, po kakovosti, meterski stot.

Senzacija za mariborski tenis.

Nemški državni prvak u tenisu Frenz prispe jutri u Maribor in bo predvedel ob 16. uri na igrišču »Rapida« nekaj ekshibitnih iger. Z njim pride tudi njegov partner Scholz.

Razne nezgode in nerodnosti dneva.

V izvrševanju svoje službe se je na kolesu ponesrečil 20letni pekovski pomočnik Ciril Brajkovič. V sled intenzivne vožnje je zadobil opasne ranitve. — V Studencih si je poškodoval desno oko in ožgal levo roko 20 letni slikarski pomočnik Alojzij Lačen. — Prodajalko Alojzijo Petkovo je povozil neki kolesar. Pri padcu je zadobila na desnem kolenu in laktu precejšnje poškodbe. — V levo roko se je pri delu vbojla 25 letna Marija Kumwald. — Vsem tem ponesrečencem so na rešilni postaji nudili prvo pomoč.

Mladi malopridnež.

Desetletni Oton J., učenec tretjega razreda osnovne šole, je že v rani mladosti pokazal nagnenje k tatvinam. Svojim malim tovarišem je pred dnevi kazal 750 Din in jim pripovedoval, da jih je nabral na trgu pri branjevkah. Dejal je, da se v vsaki torbici nahaja nekoliko kovačev. Končno pa se je izkazalo, da je ukradel starišem cel tisočak in v treh dneh, ko ga ni bilo domov, porabil 250 Din. Denar je ukradel iz nezaklenjene skrinje, stariša pa sta morala za nakup vsakdanjih potrebščin zastavljati obleke in premičnine.

Neverni Tomaž.

Janez je stal na vrtu in ogledoval jablan ravno u trenutku, ko je prišel mimo župnik.

Župnik: »No Janez, ali ti bo jablan z božjo pomočjo prinesla kaj sadov?«
Janez: »Naj si gospod župnik drevo malo ogledaio. Cvetelo ni nič!«

Vprašanje nižje gozdarske šole v Mariboru

POMEN GOZDOV V NAŠEM NARODNEM GOSPODARSTVU. — AKCIJA ZA GOZDARSKO ŠOLO. — ORGANIZACIJA ŠOLE.

V malokateri oblasti naše države je gozdarstvo tako važna panoga narodnega gospodarstva, kakor je v naši mariborski. Celih 42 odstotkov površine naše zemlje tvorijo gozdovi, ki so na zapadu oblasti, posebno na Pohorju, na Kozjaku, Vitanju in okolici ter v gorenjem delu Savinjske doline edini ali pa vsaj pretežni vir dohodkov tamkajšnjega prebivalstva. Njiv posebno na Pohorju skoraj ni, pa tudi travnikov in pašnikov ni dovolj za večjo živinorejo. Kdor bi tedaj vzel gozdove, bi s tem vzel tudi ekzistenčno možnost desetstičem naših ljudi. Trajen dohodek pa morejo zasigurati svojim lastnikom samo taki gozdovi, ki so negovani in strokovnjaško oskrbovani.

Drevesa, katera je narava sama zasejala, so v naših gozdovih bila že davno posekana in danes je treba nove kulture umetno uzgajati potom sistematičnega poroščevanja. Moderno gozdarstvo današnjih dni se pa razlikuje od nekdanjega v tem, da samo določa vrsto drevja in zasaja ter neguje pač v prvi vrsti ona drevesa, ki na v poštev prihajajočih tleh najbolj uspevajo in nudijo najboljši in najdražji les. Tu tedaj ne gre samo za kvantiteto, ampak tudi za kvaliteto materiala. Na državnih in velikih veleposesniških gozdnih posestvih skrbijo za to strokovno izšolani gozdarji, večinoma absolventi visokih in srednjih gospodarskih šol, na malih kmečkih gozdnih posestvih pa pada vse delo na ramena samim sebi prepuščenim posestnikom. Takih malih in srednjih gozdnih posestnikov je pa v mariborski oblasti največ in v njihovi posesti se nahaja pretežna večina gozdov.

Iz tega sledi, da so ti mali in srednji posestniki v našem gozdarstvu najvažnejši faktor, zato pa je tudi dolžnost države in pred vsem še oblasti ne samouprave, da poskrbi za zadostno strokovno naobrazbo njihovega naraščaja. Naravnost neverjetno

se zaradi tega zdi, da je bilo treba pri nas tako dolgo časa čakati na ustanovitev nižje gozdarske šole. Vinogradniki, ki so napram gozdnim posestnikom v naši oblasti v manjšini, imajo že davno dvojne takih strokovnih šol, v Mariboru in Sv. Juriju ob Južni železnici. Šole najnovejša akcija, izgleda, bo privedla do uspeha, do ustanovitve take nižje gozdarske šole v Mariboru. Maribor je za to šolo gotovo najprikladnejše mesto, in sicer ne samo radi tega, ker je oblastno središče in sedež samouprave, ampak v prvi vrsti za to, ker je središče lesne trgovine, središče gozdov in ker ima že zdaj na razpolago vse potrebne učne moči. Potrebna je torej pravzaprav samo še stavba, v kateri bi se šola namestila in potrebna je dovoljna dotacija s strani države in oblasti za plačevanje učiteljstva in kritje ostalih stroškov. Ministrstvo za šume in rude je sicer že l. 1920. določilo prvo svoto za ustanovitev te šole in v proračunih do l. 1925. je bila ta postavka v budžetu stalna. Črtana je bila šele omenjenega leta, a v proračunu za leto 1929-30 je zopet dovoljen kredit 50.000 Din, a le za trimesečni gozdarski tečaj, ki pa problema ne more rešiti. Izgleda pa, da bo v kratkem tudi to vprašanje povoljno rešeno.

Nižja gozdarska šola v Mariboru je zamišljena kot dveletna strokovna vzgajališče za sinove malih in srednjih gozdnih posestnikov in bo organizirana slično kakor so organizirane že obstoječe nižje vinoreiske in poljedelske strokovne šole. Ker bo ta šola prva te vrste v vsej naši državi, bo lahko služila za vzorec tudi drugim, ki se bodo prej ali slej osnovali v Bosni, Južni Srbiji in drugod. Na merodajnih faktorjih pa je zdaj, da ustanovitev pospešijo, ker je za to že skrajni čas in bi vsako nadaljino zavlačevanje pomenilo težko izgubo za naše narodno gospodarstvo.

Mariborska porota

Maribor, 18. septembra.

Star tatinski grešnik

Pred poroto se je zagovarjal tudi 33-letni Josip Meixler iz Selnice ob Muri, ki je izvršil v Mariboru vrsto spretnih tatvin in oškodoval okradence za 28.000 Din.

O njegovih tatinskih in vlomskih sposobnostih smo prav obširno poročali, ko so na podlagi daktiloskopskih posnetkov razkrinkali drznega vlomilca, ki je bil izgnan iz Avstrije, kjer je radi tatvin in vlomov predsedel okrog petnajst let.

Meixler se je nato našel v svoji domovinski občini, v Selnici ob Muri, kjer pa ni zdržal dolgo. Prišel je v Maribor in je 7. aprila izvršil prvi vlom v stanovanje Karla Goleža, 9. maja je vlomil v stanovanje Berte Kattowitz, že prejšnjega dne pa je okradel Jakoba Centla. Že dne 18. maja je oplenil stanovanje kanonika Rudolfa Janežiča, a je naposled vendar pustil sled, ki ga je izdala.

Meixler se zagovarja, da je tatvine izvrševal deloma iz potrebe, deloma pa tudi radi tega, ker je nagnjen k tatvini.

Sodni dvor je obsodil Meixlerja na podlagi krivdoreka porotnikov na 3 leta težke ječe.

Zakonska tragedija na vasi

Janes se je zagovarjal pred porotniki komaj 26letni posestnik France Pukšič iz Spuhlje pri Ptujju radi umora svoje žene, s katero je bil poročen le leto dni, a jo je kasneje zapustil in se odselil k znanecem.

Mlada zakonca sta se sprva dobro razumevala, kasneje pa je prišlo do nesporazumljenj, ki so rodila prepire in celo pretepe. Tako sta se France in Marija popolnoma razšla. Že koncem prvega leta njunega zakona je prišlo do razračunavanja

pred sodiščem. Radi pretepa je bil France tudi obsojen, ker je lahko poškodoval svojo ženo in svojo taščo. Takrat je prišlo do popolnega razkola in se je France odselil z doma.

Ko sta živela zakonca ločeno, se je sovraštvo še povečalo in žena je pri sodišču zahtevala ločitev zakona. Tekom pravde pa je v obdobju dozorela strašna misel. Sklenil je, da se nad ženo, ki ni klonila pred njegovo nasilnostjo, maščuje. Svoj naklep je tudi zaupal nekaterim znanecem. Resno je grozil, da bo ženo umoril.

Radi novih žalitev je Marija tožila moža za žaljenje časti pri ptujškem sodišču, ki je odredilo razpravo za dan 3. aprila 1929. Pred sodiščem bi se sprta zakonca morala ponovno sestati, toda obdolženec ni prišel na sodišče, čeprav je bil v Ptujju. Ko je doznal, da se je žena že vračala proti domu, je odšel za njo in jo dohitel med Ptujem in Budino. V njeni družbi je šla Petek Marija in France se jima je pridružil. Skušal je govoriti s svojo ženo, toda ona mu ni odgovarjala. Nadaljevali so pot v mučnem molku, med tem pa se je France otrešel poslednjih pomislekov. Naglo se je obrnil proti svoji ženi, jo prijel z levico za roko, s prosto desno roko pa je potegnil iz žepa raven kuhinjski nož, dolg kakih 20 cm. Z levico je ženo nato objel čez tilnik, tako da je imela glavo pod podzduho njegove leve roke, in z vso silo zavijtel z desnico orožje. Ostro rezilo se je zasadilo v hrbet do ročaja in zarezalo v pljuča. V strasti in želji po maščevanju je France še zavrtel ročaj, tako da je rezilo opisalo v telesu krog in povečalo rano. Nato je obdolženec izdrl nož, dočim se je Marija zgrudila na tla, vzdihnila: »Jezus« in se ni več ganila.

Obdolženec prizna dejanje, zagovarja se pa, da žene ni hotel umoriti, temveč

Mariborski in dnevi drobiž

† Dr. Tone Gosak

V najlepši moški dobi komaj 48 let nas je zapustil vrli narodni delavec, vsem priljubljeni družabnik, odlični pravnik in kremeniti značaj dr. Tone Gosak, odvetnik v Ptujju. Minoli četrtek zvečer ga je nenadoma zadela možganska kap, kateri je včeraj 17. tm. pop. podlegel. Bil je rojak iz ugledne kmetske rodbine v Žičah, kjer je imel tudi sam vinogradniško posestvo, svoj Tusculum, kamor je pohitel s svojo ljubljeno rodbino ob vsakem prostem času. Po dovršenih pravnih študijah se je posvetil advokaturi v Ptujju, kjer si je tudi poiskal življensko družico, gospo Emico, iz ugledne narodne rodbine Mohoričeve. Še kot dijak je bil odličen govornik in vnet delavec v raznih, zlasti kulturnih organizacijah. V Ptujju se je živahno udeleževal svoj čas tudi v političnem delu, posebno pa v Ciril Metodovi moški podružnici, koje delavni predsednik je bil dolga leta. Bil je tudi velik ljubitelj umetnosti. Bil je predsednik Glasbenega odseka pri Sokolu. Kadar je le mogel, je pohitel v mariborsko gledališče, pa tudi v Ljubljano, Gradec itd. Med vojno je veliko pretrpel, zlasti v italijanskem ujetništvu, kar je deloma tudi povod njegovi prerani smrti.

Ne bo nam več prihajal naproti korenjak z večnim smehljajem na svojih ustih in z duhovito sentenco na jeziku. Ne bomo več čuli njegovih resnih in premišljenih nasvetov pri raznih sejah. Veliko prežgodaj, v zgodnjem poletju je dobil ta list na našem narodnem drevesu jesensko barvo in odpadel.

Naj mu bo večni spomin med nami vsemi!

Pogreb je jutri 19. t. m. ob 16. uri pop. iz hiše žalosti na mestno pokopališče v Ptujju.

Smrtna kosa.

Na Činžatu je včeraj 17. tm. umrla v starosti 49. let gospa Matilda Kormanova, veleposesnica in gostilničarka. Vrli narodni ženi blag spomin, težko prizadetim svojcem toplo sožalje!

Včeraj je umrla v Mariboru Ana Mošchitz, vdova po strojnem ključavničarju, stara 72 let. Pogreb pokojnice bo jutri ob 15. uri na pokopališču v Pobrežju. — V bolnici je preminula Neža Valand, posestnica iz Spodnje Gorice pri Račah, stara 52 let. Pogreb pokojnice bo jutri dopoldne ob pol 11. od bolnice do pokopališča na Pobrežju. — Truplo tragično preminulega mariborskega trgovca Pauserja bo danes blagoslovljeno, jutri pa prepeljano v Ribnico na Dolenjsko, kjer bo pogreb ob 16. uri.

Župno starešinstvo Sokolske župe Maribor

poziva tem potom vsa društva, da se v čim večjem številu udeležijo pogreba preminulega brata dr. Toneta Gosaka, dolgoletnega podstaroste Sokola v Ptujju itd., ki se bo vršil jutri v četrtek dne 19. septembra ob pol 4. popoldne v Ptujju.

Desetletnica mariborskega gledališča se po slavila prve tri dni meseca oktobra. Prvi večer bo nekaka dramska revija, ki bo prinesla po eno dejanje iz »Tugomerja«, »Smrti majke Jugoviča« in »Veronike Deseniške« z gostoma Podgorsko in Nučičem. Drugi večer bo premijera »Pohujšanja v dolini šentflorjanski« v novi inscenaciji, tretjega oktobra pa bo večer opernih arij s sodelovanjem Šimenca in Zamejčeve. — Že danes opozarjamo na te slavnostne predstave s pripombo, da dobe oni, ki vzamejo v predprodaji vstopnice za vse tri večere 20% popusta za vse tri predstave.

Kongres Saveza jugoslov. pevskih društev

bo 28. in 29. tm. v Skoplju. Tam bodo istočasno velike slavnosti, ker se vrši prvi zlet pevskih društev iz Južne Srbije in skopljsko pevsko društvo Mokranjac svečano blagoslovlja svojo novo zastavo.

ji storiti le nekaj žalega. Vendar je po pričah dokazano, da se je obdolženec že dalj časa pripravljaval na zločin, in usodnega dne je tudi vzel namenoma s seboj kuhinjski nož, s katerim je izvršil strašni zločin nad lastno ženo.

»KARO« najboljši čevlji.

Kaj je s slovenskim tenisom v Mariboru?

Prejeli smo in priobčujemo: Že nekoliko let zasledujem pozornost kot velik ljubitelj belega športa teniške prireditve v Mariboru. Bil pa sem zelo iznenaden nad tem, da sem imel priliko videti večkrat res pravi tenis, toda žal le na prostorih S. K. Rapida. Temu sem se začudil tem bolj, ker vem ceniti vrednost tega lepega športa; vem, kolikega pomena je ta šport, ne le v sportskem, ampak tudi v družabnem, še prav posebno v tujsko-promotnem oziru. Ta lepi šport se je že toliko razmahnil po vsej Jugoslaviji, da je naravnost čudno, da slovenski sportniki v Mariboru zanemarijajo to sportno panogo. To sem opazil tudi ob priliki zadnjega internacionalnega tennis-matcha na Rapidovih igriščih. Naravno je, da je pred vsem mariborski tenis znan v Avstriji, in ni dvoma da se vzbujajo tukaj iluzija bodisi v športski javnosti, bodisi vobče, da je slovenstvo v Mariboru slabo. Zato ne bi smeli opustiti nobene prilike, da ojačimo mariborski slovenski teniški šport. Ako se more trditi o kakšnem športu, da je reprezentativen, tedaj velja to v prvi vrsti za tenis; in če že govorimo toliko o tujsko-promotnem pomenu Maribora, ter se ne šteti izdatki za njegov podvig, je čudna tembolj ta malomarnost slovenske javnosti napram tenisu. Zato se vprašujem: Kaj je s slovenskim tenisom v Mariboru?

Delo dobijo:

3 kotlarji, 6 mizarjev, 1 litograf, 1 kletar; 2 vzgojiteljici, 2 varuški, 1 kuharica za Bitolj, 1 servinka, 1 blagajničarka, 1 prodajalka v cvetličarni, 1 pisarn. moč (uradnica), 6 kuharic, 1 kuharica za orožnike, 2 tovarn. delavki.

Mariborske tržne cene

so bile zadnje dni sledeče: za goveje meso 12 do 20 Din, za teletino 20—25 Din, za svinjino 15—30 Din, za prekajeno meso 25—32 Din, za ovčje meso 12 Din, za kranjske klobase 36—40 Din, za konjsko meso 8—10 Din, telečje 18—19 Din, svinjsko 13—14 Din; piščanci komad 12—40 Din; kokoš 35—40 Din, 1 raca 25—30 Din, 1 gos 75—80 Din, 1 puran 50—60 Din; 1 l mleka 2.50—3 Din, surovo maslo 36—40 Din, jajca 1.25—1.50 Din; 1 l vina 12—25 Din; 1 kg belega kruha 4.50 Din, črnega 4 Din; 1 kg jabolk 3—6 Din, sliv 2—4 Din, breskev 10—16 Din, hrušk 3—6 Din; 1 q sena 70—100 Din.

Pod kolesi voza.

Davi je na državnem mostu neki izvošček podrl na tla 87letnega Matijo Kirbiša, ki je po lastni neprevidnosti zakrivil nesrečo. Izvošček je pravočasno zadržal konja, tako da se je starček le pri padcu poškodoval, vendar so ga z rešilnim avtom prepeljali v bolnico, kjer so mu nudili prvo pomoč.

Pri astmi in boleznih srca,

prsi in pljuč, škrofulozi in rahitisu, povečanju ščitne žleze in postanku golše je uravnava delovanja črevesja z uporabo naravne »Franz Josef-ove grenčice« velike važnosti. Kliniki svetovnega slovesa so opazili pri jetičnih, da v začetku boleznih porajajoče se zapeke ponehavajo s pomočjo »Franz Josef-ove vode«, ne da bi se pojavile driske, ki se jih vsak bolnik boji. »Franz Josefova grenčica« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in spec. trgovinah.

Posojilo na 6 mesecev

v blagu angleškega in francoškega izvora, brez vsakih formalnosti, nudi vsakemu interesentu

R. K. K. K.

Posetite osebno našega zastopnika v hotelu »Mariborski dvor« ali mu pa sporočite svoj naslov.

Razprava se še popoldne nadaljuje. Zagovornik zahteva poklic novih prič in preložitve razprave. Državni pravdnik se ne protivi. Sodni dvor je sklenil, da bo pedlogu ugodil, ako se bo pokazala potreba.

Živi v grobu

RESNIČNI DOŽIVLJAJI IN — STVARNI ZAKLJUČKI.

Ena največjih strahot, ki lahko zadene človeka je, če ga živega ali navidezno mrtvega, narod pravi tudi »zamaknjenega«, pokopljejo v grob. Azijskim narodom se te grozote ni treba bati kajti oni mrličje sežigajo, le mi kristjani jih pustimo v smradu groba segniti. Hodil sem v šolo tam doli nekje ob nekdanji »mejni« Sotli. Spominjam se, kako smo otroci trepetali v groznem strahu, ko smo slišali odrasle pripovedovati, da se je pri Sv. Petru na Hrvaškem kmetica Haložan v grobu od smrti prebudila. Pokopač je vrtal nov grob ob svežem drugem grobu, katerega je bil šele prejšnji popoldan zagrnil. Slišal je pritaženo stokanje. Prisluskuje, zdi se mu, o groza, da prihaja smrti glas iz bližnjega groba. Se sklone, nastavi uho in resnica postane njegova slutnja. Urno zagrabi lopato in z vso naglico na delo. Nikoli še ni v taki grozi, pa obenem s tolikim pogumom in močjo kopal groba. Globlje ko pride, bolj pritažen postaja glas. Že je pri krsti, urno pobrusi zadnji prst raz nje, glasu pa ni več čuti. Vdari ob strani z lopato, deska zine, pokopač jo odtrga . . . Vse mirno . . . Kaj pa to?! Ženska leži na ustih, roki tišči pod glavo. Pogleda točneje. »Jezus in Marija!« Okrvavljeni, obgrizeni roki! Mrtva. Oživila je v grobu, vpila na pomoč v strahu, obupu in dušljivosti se je obračala, grizla si roki in se zadušila nazaj v smrt, ker ni bilo pravočasne rešitve.

Ali se je to zgodilo za časa moje šolske mladosti ali že preje, ne vem točno povedati. Res pa je, da je ustno izročilo objelo strašni dogodek in ga hrani od roda do roda. Spomin na to ustno sporočilo se mi je živo osvežil, ko sem čital te dni v reviji »Življenje in svet« razpravo, v kateri se navaja dr. med. Franc Hartmannova knjiga »Živi pokopani«. Franc Hartmann nam je naštel v svoji knjigi več kot 100 primerov ljudi, ki so bili le navidezno mrtvi položeni v rakeve, a so jih razna naključja v zadnjem trenutku rešila. Torej: ki so jih naključja v zadnjem trenutku rešila . . . Kje pa je sto in sto in tisoče drugih primerov ljudi, ki jih niso naključja rešila?! Da bi znala naša pokopališča govoriti in povedati! Marsikateri sorodnik v »grobu oživelega« bi zblaznel iz sočutja, kakor je zblaznel mož Molde Fencherjeve iz Brooklina, ki je bil kapetan na nekem po-

morskem parniku. Žena je med njegovim potovanjem umrla. Ko je prišel domov, hotel jo je še enkrat videti. Dal je grob odkopati in na svoj grobo je posnel po legi trupla in po drugih očitnih znakih, da so ženo živo pokopali. Mož je zblaznel in umrl v blaznici.

Ob teh grozotah zbledijo celo smrtna mučenja nedolžnih žrtve v čarovniških procesih. Kolikokrat slišimo ob mrtvaškem odru: »Izgleda lepo, kakor da bi bil živ . . .« Dostikrat niti najvestnejši zdravnik ne more in ne zna ugotoviti navidezne smrti, kaj še le lajik! Zato naj bo naš skupni klic, ki ne sme več opešati, kaj šele utihniti: Rešite nas najstrašnejše bojazni pred smrtjo, biti morebiti živi pokopani, dajte nam krematorije, da se dvignejo tudi naši zemski ostanki v žaru električne moči k svitu, bližje Bogu, mesto da jih pogrezamo v smrad in trohnobo jame!

Najlepši zobje pred sodiščem

Filmska diva Rachel Deviryse se prav rada smeje, kajti kakor zatrjujejo Parižani ima v mestu najlepše zobe. Nedavno pa je čarobna lepota prišla na Angleško, kjer svojih ust ni niti odprla. Na prvem izprehodu je namreč opazil v izložbi nekega dentista svojo fotografijo, ki se je vsakih pet minut razsvetlila. Nad povečano sliko pa je bil pritrjen napis: To so najlepši zobje na svetu. Ako pa je opazovalec sliko pogledal iz b'žine, je opazil, da so zobje umetni. Ni si vedela pomagati in je ugibala ali naj razbije izložbo, ali naj se na kak drug način maščuje nad drznim zobozdravnikom. Končno se je zatekla k sodišču in tožila svojega fotografa, kakor tudi dentista, ki je v reklamne svrhe uporabljal njeno sliko, ne da bi jo poprej vprašal za dovoljenje. Zahtevala je 500 tisoč frankov odškodnine, kajti njeni zobje niso bili umetni, temveč zdravi, pristni zobje, kar je pred sodniki tudi dokazala.

Zadeva je izgledala povsem enostavno. Francoski fotograf je nepravilčno prodal sliko lepe Rachel angleškemu dentistu, ki je s pomočjo tehničnega trikotval iz ženske lepote reklamo za svojo spretnost. Obsodba obeh obdolžencev bi bila povsem upravičena, toda angleški dentist je bil dober poznavalec slabih strani ženske duševnosti in uspelo mu je, da je na spreten način spremenil navidezno nevtolajljivo jezo mlade dame v

hvaležnost.

Priznal je svojo krivdo in v opravičilo navedel, da je povsod iskal sliko hodisi katerekoli v resnici lepe ženske, končno pa je našel zaželjeno v sliki dražestne filmske dive. Upal je, da je upravičen uporabiti sliko za reklamo v slučaju, ako ne navede imena lepote. Sedaj pa ko mu je madame tako energično pokazala zobe, je pripravljen sprejeti sleherni poravnava. Takoj nato je predlagal dami, kateri so se od sladkih besedi razžarela lica, naj mu dovoli, da nad transparentom obesi napis: »Slika predstavlja filmsko divo Rachel Deviryse, ki ima najlepše zobe na svetu. Ti zobje so, kar je sodniško dokazano, vsi pristni. Vendar bi nihče ne smel poznati razlike, ako bi ti zobje bili tudi umetni, kajti po moji metodi izdelani zobje izgledajo takole.« »Spodaj pa bo visela vaša slika in vas prosim, da mi dovolite tako reklamo za dobo dvajsetih let.«

»Tudi če bi med tem —?« je vprašala Rachel.

Dentist je razumel.

»Tudi če bi med tem nastopile naravne spremembe, mi umetniki smo dolžni svetu, da ohranimo kar je lepega, tudi poznejšim generacijam.« Sledila je sprava.

Dragoceno plavanje

Lady X. je bila že 52 let stara, zato pa je bilo tem mlajše njeno srce. In zato se je lepega dne odločila, da se bo v slovitim kopalšču v Deauvillu učila plavati. Pri tem pa seveda še ni dognano, ali je prevladovala pri njej ljubezen do vode, ali pa do mladega gospoda, ki se ji je predstavil za »profesorja plavanja.« Naj bo že kakor hoče, lady X. se je zglasila pri profesorju, ki je že takoj prvo uro pouka »napumpal« svojo »učenko« za 250.000 frankov. Ljubezen do plavanja je postala pri lady nenadoma tako vroča, da je hotela profesorja poročiti. Dobri prijatelji so slišali o njeni nameri in so se zanimali za njenega ženina. Bil je to že dolgo iskani pustolovec, ki je takoj izginil, ko je zapazil, da se zanimajo zanj. 250.000 frankov za eno uro pouka v plavanju je šlo seveda »fuč«, lady X. pa še vedno ne zna plavati.

Onečlašeno Budhino svetišče

V spodnji Birmi so prišli na sled dobro organizirani tolpi ponarejevalcev bankovcev, ki so imeli svoje skri vališče v nekem budističnem svetišču. Na čelu ponarejevalcev sta bila dva duhovnika. O priliki preiskave je našla policija mnogo materijala za ponarejanje novčanic, falzifikati so bili

naravnost sijajno ponarejeni in jih lajik sploh ne bi mogel razlikovati od pravih. Razpečevali so jih po Japonskem in Kitajskem. Razen obeh duhovnikov je bilo aretiranih še okrog 20 oseb.

Umetniki kot kuharji

Nedavno je neki francoski hotelir napisal roman, ki sta ga takoj kritika kakor tudi občinstvo zelo dobro sprejela. »Intransigent« opozarja pri tej priliki na dva pariška umetnika, brata Aleksandra in Gezo de Hies, katerih eden je slikar, drugi pa kipar in sta imela z vsako razstavo svojih del velik uspeh. Malokdo v Parizu pa ve, da sta ta dva umetnika obenem tudi izvrstna kuharja in nameščena v neki restavraciji v bližini Louvra. Brata Hies že kot umetnika tako lepo zaslužita, da se jima ne bi bilo treba baviti s tem poslom, vendar pa se nikakor nočeta ločiti od kuhinje ter gojita kuharski poklic kot nekak sport in za zabavo.

Sport

Dunajski tenis-igralci v Celju.

Včeraj sta gostovala oba zastopnika dunajskega »Cottage«-kluba Eifermann in Decker v Celju in predvedla na igrišču tamošnjega Slov. sportnega kluba več zanimivih iger. Eifermann je porazil celjskega prvaka Kopusarja s 6:3, 6:1 in Decker je zmagal nad Toplakom 6:1, 6:1. Nadalje so igrali Eifermann - Leyrer 6:4, Decker-Leyrer proti Eifermann-Kapusar 7:5 in proti Eifermann-Toplak 7:5. Prvi nastop odličnih dunajskih tenis-igralcev v Celju je izzval v tamošnjih sportnih krogih velikansko zanimanje.

MALIOGLASI

Zgubila se je zlata zapestnica (veržica) v Mlinski ulici ter prosim najditelja, da isto proti nagradi vrne. Odda se v pisarni Kartonažne tovarne, Mlinska ulica 30. 2284

Trisobno stanovanje

s pritlikinami in moderno kopalnico v sredini mesta se takoj odda. Naslov pove uprava lista. 2287

Fotografiram vse!

Portreti, brzoslike, industrija, sport. Najnovejši aparati in svetlobne naprave. Novo urejen fotoatelj. Fotomeyer, Gosposka 39. 2286

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodovinski roman iz starih Benetk 170

Kakor mrtva je ležala Bianka ob materinem vznožju, vsa blede, trepalnice zaprte kakor dvoje pajčolanov, ležečih nad dvema zvezdama krotkosti in ljubezni, njene dekliške prsi se niso dvigale v dihanju.

Tako je pretéklo deset minut. In duša kurtizane je v tem času omahovala semintja med nepopisnimi strastmi.

Cel svet strasti se je valil po burni megli njenih temnih želja.

In en pol tega sveta se je imenoval Sandrigo. Drugi je bil Roland Kandiano.

In kaj se je polagoma ugotovilo v njenem duhu, kjer je skušala urediti toliko nereda in razvrstiti toliko brezvestnosti?

Ljubila je Rolanda. Nekdanj.

In ta beseda ljubila je zadobila obsežnost, širok pomen in globok smisel, ki se je bližal absolutnosti.

Torej ljubila je Rolanda. Kakor daleč nazaj se je ozirala po vrsti svojih ljubezenskih zgodb, nikjer ni mogla najti enakega vtiska. Knezi, kardinali, vojskovodje, patriciji in — kakor je nanesel slučaj — tudi barkaroli, pastirji in razbojniki, vsi ti ljudje so se bili vrstili v njeni enoletni, enomesečni, enodnevni, enominutni ljubezni. Vsi so se poslovlili od nje z neugasnim hrepenenjem po njej. Vsem je zmešala pamet. Njen objem, nežen ali surov, vroč ali sladostno mlačen, je zapustil vsem tisti spomin, ki ga nič ne ugonobi. Res, vse jih je ljubila. Toda v njenem srcu, v njeni duši, ni zapustil nihče niti najmanjšega sledu. Jemala jih je, metala jih od sebe, kopicila razvaline, sejala obup in hodila skozi svojo družbo in svoj čas, kakor drevi

goreč meteor po zraku, občudovan, strašen in veličasten obenem.

Ne. V njeni duši ni ostalo ničesar. Nešteta lica onih, ki so zblazneli ob njenem mesu in koprneli v njenih strastnih, grizočih poljubih, so le medlo trepetala v spominu; nobeno se ni risalo v njeni fantaziji s tisto mogočnostjo, ki jo daje ljubezen in ki dela, da ostane ljubljeno bitje po počasnem teku let še vedno živo v ljubeči duši, živo z vsemi svojimi gestami, svojim glasom, svojim obrazom, s slehernim pramnom las in s slehernim pogledom, ovekovečenim kakor demant, ki se je izkristaliziral iz razbeljene lave.

Samo Roland Kandiano je stal pokonci na teh razvalinah.

Samo njegov obraz se je svetil izmed teh senc. Njega je bila ljubila! . . .

In ga je ljubila še zdaj . . .

A nenadna kaprica njenih čutov jo je pahnila v naročje Sandrigovo. Kaj ji je bil Sandrigo? Posobljena brutalna moč, bitje po mišljenju podobno njej sami; lep je bil, nedvomno, ne brez nekake fizične elegancije, brezvesten, nasilen, porogljiv človek z vednim samopašnim smehom na ustnicah in z divjim pogledom — kratko rečeno, Imperija v moški obliki. V njem je našla človeka, ustvarjenega po njeni meri. In ta nova kaprica ni bila podobna njenim bivšim kapricam.

Kar trepetala je, ko je mislila nanj . . . Da, Sandrigo je bil več od drugih, in njena strastna ljubezen do njega je bila resnična!

Take misli so navdajale Imperijo, ko je gledala pred svojimi nogami onesveščeno hčer.

In razumela je, da je tu še nekaj drugega in da se mora spustiti globlje v svoje brezno ali vreči vsaj bakljo vanj, da bo videla bolj jasno.

Zakaj ji povzročča misel, da Sandrigo ljubi Biano, takšen gnev?

In obenem: zakaj jo gotovost, da Bianka ljubi

Rolanda Kandiana, navdaja z nezaslišano boleščjo? Mahoma se ji je v kričeči luči odkrila vsa resnica.

Ona ljubi Sandrigo z vsem svojim mesom in Rolanda z vsem svojim srcem!

Njena resnična strast do bandita je bila le nekakšna krinka njene ljubezni do Rolanda.

Bila je vsa Sandrigova, da; in ves srd ljubosumne pohote se je budil v njej že ob sami misli, da Sandrigo ljubi Bianco.

Toda umrla bi bila za en sam smešljaj Rolandovih ustnic.

In misel, da tudi kakšna druga ženska ljubi Rolanda, ji je bila neznosna.

Zdaj pa je bila ta druga ženska njena lastna hči!

Njen pogled se ni odtrgal od Bianke niti za trenotek.

Toda pomalem, čim se je poglobljala v svojo misel in spoznavala v njej svoje sovraštvo do tega otroka, toliko obožavanega do današnjega dne, se je sklanjala polagoma proti njej.

Pokleknila je ter približala svoj obraz k njenemu; strašni zaključki so se porajali iz njenih zločinskih sanjarij.

V tem trenutku se je Bianki vrnila zavest. Njene trepalnice so se dvignile.

Pogledala je.

In je slišala.

Zagledala je obraz, ki ga ni spoznala takoj od začetka; začula je besede, ki so jo presunile z ledeno, drevenečo grozo. In ta obraz, krčevito spačen od sovraštva, ta obraz s plamenečimi očmi in s krivljenimi ustnicami, ta mrtvaškobledi in preteči obraz je bil obraz njene matere. In Imperija, njena rodna mati, je mrmrala strašne besede:

»Oh, če se ne bi več zbudila! . . . Oh, da bi bila mrtva! . . .«

(Nadaljevanje sledi).

Učenka za šivanje belega perila,
ki dobi vzdrževalnino se takoj sprejme. Naslov pove uprava »Večernika«.
2269

Zanesljivo raznašalko za kruh
išče pekarna Hartinger in drug, Aleksandrova cesta 29
2275

Šolske torbice,
aktovke, nahrbtnike v največji izbiri in po najnižjih cenah priporoča Ivan Kravos, Aleksandrova cesta 13.
2162

Za šolo!
aktovke, torbice, nahrbtniki, ročne torbice, dežniki, Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova cesta 23.
2126

Zaloga D. M. C.
volna, svila bombaž za ročna dela in pletenje, Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova cesta 23.
2125

Sobo-in črkoslikanje
izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2.
2231

Učenec,
ki ima veselje do risanja, se sprejme za črkoslikarstvo. Franc Ambrožič, Grajska ulica 2.
2282

Mala družina
išče mesto hišnika. Ponudbe pod: »Spreten ključavničar« na upravo »Večernika«.
2279

Oddam lepo, čisto sobo
dvema gospodičnima ali dvema gospodom s 1. oktobrom. Po želji tudi s hrano. Krekova ulica 5 I., desno.
2281

Igralca na klavir
sprejme kavarna Park za trikrat na teden.
2280

Popravila ur in gramofonov

izvršujem po nizki ceni
A. ECCARIUS, MARIBOR
Slomškov trg 5.
2234

Spominte se CMD!

Svarilo!

Podpisani Ivan Lepaj svarim tem potom vse trgovce, banke, posojilnice in druge, da ne jamčim in nisem plačnik za dolgove, katere bi napravil moj zet Matija Pevec iz Poličkega vrha.

IVAN LEPAJ
POLIČKI VRH šte. 40.

Šolske potrebščine, otroške nahrtnike, aktovke, galanterijo, drobnarijo, parfumerijo, pletenine, nogavice itd. na debelo in na drobno priporoča

DRAGO ROSINA, Maribor
Vetrinjska ulica 26
2247



Muzikalične instrumente, muzikalije, gramofone, glasovirje po najnižjih cenah v trgovini



JOS. HÖFER-JA
MARIBOR
ULICA 10. OKTOBRA ŠTEV. 2

Potrži neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naša iskrenoljubljena soproga, oziroma mati, tašča in stara mati, gospa

Matilda Korman, roj. Plevel
veleposestnica in gostilničarka

danes v torek, dne 17. septembra ob pol 12. uri, v 49. letu starosti, previdena s tolažili sv. vere mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne pokojnice se vrši v četrtek, dne 19. tm. ob 10. uri iz hiše žalosti na pokopališče Device Marije v Puščavi.

Sv. maša zadušnica bo darovana v četrtek 19. tm. ob 10. uri v farni cerkvi Device Marije v Puščavi.

Na **Cinžatu**, dne 17. septembra 1929.

Joško Korman, soprog
Polde Korman, sin. **Tilka Gajšek**, roj. **Korman**, hči. **Franc Plevel**, oče. **Dore Gajšek**, zet. **Dorček**, vnuk.

MEDO

$\frac{1}{4}$  12

KAVA

Nikjer v Mariboru

ne dobite **kravat** vseh vrst po tovarniških cenah od Din 4- do 95— kakor v **specijalni trgovini**


kravat 1558
v **Vetrinjski ulici 24**

»JDEAL«

Tel. 480  Tel. 480

Parna pralnica in kem. čistilnica

Frankopanova 9
Podružnica Vetrinjska 7
Pride in dostavi se na dom



EMICA GOSAKOVA naznanja v globoki tugi v svojem in v imenu svojih otrok Cirilke in Metke, da je izdihnil danes svojo blago dušo naš nepozabni oče in soprog, gospod

dr. Tone Gosak
odvetnik, posestnik itd.

v 48. letu starosti.

Pogreb dragega pokojnika se bo vršil v četrtek, dne 19. sept. 1929 ob 1/2 4 popoldne iz hiše žalosti na ptujsko mestno pokopališče. Sveti rekvijem bo darovan v petek, dne 20. tm. ob 8. uri v stolni in mestni cerkvi.

PTUJ, 17. septembra 1929.

Žalujoči ostali.